

[Dohrmann]

tegnende for stort set samtlige regeringer, vi har haft i de sidste 30 år, at hver eneste gang man stod og manglede penge, tyede man til det middel, der hedder skatte- og afgiftsforhøjelser. Det var det, regeringen gik ud med som et af sine hovedpunkter, og den erklærede, at det var man færdig med. Det er fantasiløst. Det er skadeligt.

Underskuddet på både handelsbalancen og finansloven fortæller alt om, hvor dårligt det står til, og hvad vi er på vej henimod. Det er efterhånden flere år siden, hr. Knud Heinesen talte om afgrunden, som vi nærmede os. Den afgrund er nærmere i dag, end dengang hr. Knud Heinesen udtalte sig. Men regeringen er glad og tilfreds, og man sidder her, og vi hører: nej, der er skam hverken tale om afgiftsforhøjelser eller om noget som helst andet. Det er justeringer, kalder man det nok så flot. Ja tak, kært barn har mange navne.

Men hvorom alting er: vi er tilbage i nøjagtig den samme politiske situation som dengang, da der sad en regering, der hed VKR, og hvor det hele gik helt galt, renten steg – det har vi ikke set endnu, men det skal nok komme – skatterne steg. Det hele endte i kaos, og det er regeringen på vej til at bringe os ud i igen.

De fem forslag, der ligger på bordet, de er skadelige, de er asociale, de er uretfærdige, fordi der er nogle, der bliver ramt langt hårdere end andre, og så vil de selvfølgelig også skabe yderligere arbejdsløshed, også inden for byggebranchen.

Tager vi et forslag som forslaget om forhøjelse af afgiften på benzin, skal jeg lige gentage, at det jo ikke er 75 øre pr. l, vi taler om, det er næsten 1 kr., fordi momsens kommer oveni. Nu blev der nævnt kollektiv trafik heroppe, men der findes i tusindvis af mennesker, der har skifteholdsarbejde eller skiftende arbejdssteder, eller som bor lidt uden for storbyerne, og som nødvendigvis må have en bil. En bil burde i dag være hvermands eje, men regeringen er med sine forslag her med til, at der er mange, der slet ikke har råd til det.

Jeg synes også, det er helt forkert, at forslagene på baggrund af det indgreb, folketingsforetog i overenskomstterne, er med til at skabe splid og spektakel ude på arbejdspladserne. Det er ikke, fordi lønmodtagere og arbejdsgivere er uenige, men en lønmodtager,

der får sin løn udhulet, har da kun et eneste sted at henvende sig, og det er hos sin arbejdsgiver. Det vil altså sige, at arbejdsgiveren kommer til at punge ud. Så vil man nok fra regeringens side sige, at så overtræder han den lovgivning, folketingsforetog, men den overholder man ikke i forvejen, så det tror jeg ikke.

Der bliver talt så meget om blyfri benzin. Det er ikke ret mange biler, der kan anvende denne benzin, og hvis det virkelig er, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde så flot heroppe, at det er miljøvenligt og alt det dér, hvis den benzin virkelig skal anvendes, så vil det sige, at hovedparten af os skal købe en ny bil, og det kan ikke just være valutabesparende.

Jeg synes også, det er helt urimeligt og forkasteligt, at man nu igen forhøjer oliepriserne. Hvad i alverden har man imod, at folk kan købe noget billig benzin, og at de kan købe noget billig olie at varme deres boliger op med? Det er en fuldstændig forfæjlet indstilling, at det er så forargeligt, at folk kan købe noget billig olie. Men det er selvfølgelig igen det, at folketingspolitikere mener, at de faktisk skal styre folks hverdag fra morgen til aften.

Vedrørende afgift på elektricitet ved vi, at der findes mange boliger, der er elopvarmede. De mennesker, der er så uheldige at eje en bolig, der er elopvarmet, vil få et ordentligt smæk, og i mange situationer vil det være ensbetydende med, at de må gå fra hus og hjem, fordi de ikke har råd til at bo der.

I forslaget om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. mangler man faktisk kun en eneste ting, før det hele er fuldkomment, og det er en afgift på pejsebrænde. Så tror jeg, man har været hele vejen rundt.

Det, man selvfølgelig skulle have gjort i denne situation, var, at man skulle have taget fat på det finanslovsforslag, vi skal have vedtaget inden jul. Men regeringen tør ikke skære de offentlige udgifter ned. Det er meget lettere for at holde sig gode venner med hele den offentlige sektor at stjæle pengene op af lommerne på folk og ellers lade de offentlige udgifter stige og stige. Jeg håber oprigtigt talt, at folk omsider har fundet ud af, at den såkaldte økonomiske politik, regeringen fører, er hul og forloren, og at regeringen har afsløret, hvor utilstrækkelig den er.